

Вижте Търново, Преслава, —
 Тия жални съсипни:
 На преминалата слава
 Паметници сѫ они!

Българо драга, мила,
 Земя пълна съ добрини,
 Земя, що си ме кърмила,
 Моятъ поклонъ приеми!

Любя твоитѣ балкани,
 Твойтѣ рѣки и гори,
 Твойтѣ весели поляни
 Де Богъ всичко наспори;

Твойтѣ мѣжи и страдания,
 Твойта славна старина,
 Твойтѣ въспоменания,
 Твойта свѣтла бѫднина.

Дето азии да трая —
 За тебъ мисля и горя,
 Въ тебъ родихъ се и желая,
 Въ тебъ свободенъ да умра.